

Acords de Govern

Acords de Govern

30 d'agost de 2022

El Govern aprova la memòria preliminar de l'avantprojecte de llei de participació ciutadana

- **L'Executiu vol impulsar i facilitar la participació ciutadana deliberativa i donar seguretat jurídica als processos de participació ciutadana a Catalunya.**

La missió del govern obert és ser un govern transparent, participatiu i col·laboratiu per millorar la democràcia, l'eficiència i l'eficàcia del Govern. En aquest context, es planteja vincular la participació al concepte de govern obert, depassant la regulació concreta de diverses fórmules o aspectes parcials, per potenciar un nou model de relació entre els governs i la ciutadania, en què la participació ciutadana esdevé un pilar clau vinculat estretament als de transparència i col·laboració.

Com a objectiu general, es planteja la necessitat de posar en valor la participació ciutadana i assentar uns principis generals que facilitin la participació ciutadana deliberativa, a través de diferents mecanismes, establerts sense ànim exhaustiu, i que serveixin de punt de partida necessari per a la innovació en les formes de participació.

Aquest avantprojecte de llei ha de permetre assentar un marc legal que ofereixi seguretat jurídica als processos de participació ciutadana a Catalunya, i consolidi el rol de la Generalitat com a impulsora en l'àmbit de les seves competències.

Alhora, aquest nou marc ha d'impulsar i facilitar els processos participatius endegats per la mateixa Generalitat de Catalunya. El nou marc regulador pot suposar un increment dels sistemes i els canals de participació, així com de la seva metodologia, dotant aquests instruments d'un complet marc legal de garanties fins ara fragmentat, oferint una resposta legal inequívoca i coherent. Aquest últim és un factor clau a l'hora de potenciar l'ús d'aquests canals d'interacció entre l'Administració de la Generalitat i la societat a la qual presta servei.

Vicepresidència prepara la seva estructura per culminar el traspàs integral de Rodalies

- El departament crea la Subdirecció General de Transport Ferroviari per impulsar les connexions en tren i gestionar els treballs per assumir aquesta xarxa estatal.
- Vicepresidència adapta la seva organització per potenciar tres àmbits estratègics: la descarbonització de la mobilitat, la connectivitat física i digital, i vertebrar territorialment el país.
- També es creen les noves subdireccions generals de Descarbonització i Carreteres Intel·ligents i es posa en marxa una nova àrea de la bicicleta per desplegar l'Estratègia Catalana de la Bici.
- Es potencia la logística, un àmbit estratègic per a l'economia del país, amb la creació de la Secretaria de la Mobilitat i la Logística.

El Consell Executiu ha aprovat avui el Decret que desplega la nova estructura del Departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori amb l'objectiu d'impulsar 3 àmbits estratègics: la descarbonització de la mobilitat, la connectivitat física i digital, i la vertebració territorial del país.

Un dels objectius és desplegar al màxim la xarxa ferroviària del país, i això inclou també poder culminar els treballs per fer efectiu el traspàs integral del servei de Rodalies de Renfe. Amb aquest objectiu es crea la Subdirecció de Transport Ferroviari que, entre altres funcions, serà l'encarregada de tots els treballs per poder culminar el traspàs. El Govern, per tant, prepara l'estructura i els equips tècnics per assumir des de Catalunya un servei bàsic i cabdal per a la vertebració territorial ferroviària a Catalunya.

Tanmateix, es crea també la Subdirecció General de Descarbonització i Carreteres Intel·ligents amb l'objectiu d'implementar innovacions tecnològiques en matèria d'infraestructura viària, així com impulsar la implementació del BIM (Building Information Modeling). L'objectiu és impulsar la descarbonització tant en el transport ferroviari com de mercaderies i passatgers, així com les polítiques de reequilibri territorial i connectivitat. Es crea una nova àrea de la bicicleta per potenciar la mobilitat activa en bici i desenvolupar l'estratègia catalana i la planificació d'infraestructures pedalables.

La fins ara Secretaria de Territori i Mobilitat es transforma en la Secretaria de Mobilitat i Logística amb l'objectiu de **consolidar el sistema logístic català** i el seu pes i importància econòmica i estratègica per al nostre país.

Vertebració, ordenació i cohesió territorial de País

La Secretaria d'Estratègia Territorial i Agenda Urbana assumeix noves funcions relacionades amb les polítiques d'equilibri, cohesió territorial, muntanya i del

litoral. A més de les direccions generals de Nació Digital i Agenda Urbana (amb la nova Subdirecció d'Agenda Urbana) i d'Estratègia Territorial (amb la nova Subdirecció de Coordinació i Equilibri Territorial), assumeix ara la Direcció General de Polítiques de Muntanya i del Litoral. Des d'aquí, es coordinarà l'acció de les delegacions territorials del Govern.

La Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme passa a dependre funcionalment de la Secretaria General i canvia la denominació a Direcció General d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura. Amplia les seves competències incloent el Servei d'Arquitectura i Paisatge Urbà.

El Govern aprova el II Pla d'acreditació i qualificació professionals de Catalunya (2022-2024)

- **El Pla dona resposta als objectius per implementar el model català d'acreditació de competències professionals basat en la simplificació, la digitalització, la sensibilització i la continuïtat formativa.**

El Govern ha aprovat el II Pla d'acreditació i qualificació professionals de Catalunya (2022-2024). La missió del Pla és avaluar i reconèixer les competències professionals que els treballadors han adquirit a través de l'experiència laboral o de vies no formals de formació mitjançant un servei estable, regular i obert d'avaluació i acreditació de competències professionals.

El Pla fixa anualment els objectius que cal assolir i els indicadors de seguiment, així com les actuacions que s'han de dur a terme per a aquesta finalitat. L'elaboració del Pla també contempla que les persones amb mancances de qualificació professional han de poder accedir de manera regular i estable a un procediment per acreditar llur experiència professional que els permeti qualificar-se per poder obtenir un lloc de treball o accedir a un itinerari personalitzat de formació.

El Pla servirà per donar resposta als 4 objectius per implementar el model català d'acreditació de competències professionals, que són els següents:

1. Millorar el **procediment** d'avaluació i acreditació de les competències professionals adquirides per les persones al llarg de la vida amb la revisió i la **simplificació** dels processos metodològics i administratius de forma eficient per tal d'augmentar el nombre de persones ateses al servei obert, regular i estable.
2. Avançar en la **digitalització** del servei d'avaluació i acreditació de les competències professionals amb el desenvolupament de les aplicacions informàtiques per garantir un servei àgil i accessible durant tot el procediment.
3. Incrementar la **promoció** del servei d'avaluació i acreditació de competències professionals mitjançant la sensibilització i la difusió de les oportunitats que ofereix per donar a conèixer aquest servei als treballadors i al teixit empresarial.
4. Promoure la **continuïtat formativa** de les persones mitjançant un pla de formació complementari i una oferta formativa que hi doni resposta.

La implementació del Pla es duu a terme des de l'Agència FPCAT amb el suport del Departament d'Educació i el Departament d'Empresa i Treball i és fruit de la

concertació social amb les organitzacions sindicals i empresarials més representatives a Catalunya.

El Govern aprova l'Estratègia catalana de millora de la compra pública per als propers quatre anys

- L'objectiu és garantir la qualitat dels serveis públics, tenint en compte criteris d'eficiència, responsabilitat, coherència, transparència i integritat.
- La Direcció General de Contractació Pública ha estat l'òrgan encarregat d'elaborar aquest document i també serà el responsable de l'execució.

El Govern ha donat avui llum verda a l'**Estratègia catalana de millora de la compra pública** per als propers quatre anys. L'objectiu és dotar les administracions catalanes d'un sistema de contractació que garanteixi la prestació d'uns serveis públics de qualitat tenint en compte l'eficiència, una visió responsable de les necessitats, la coherència entre les diferents polítiques públiques i els principis de transparència i d'integritat, amb la finalitat última d'obtenir la màxima relació qualitat-preu en els contractes públics.

Es tracta d'un nou plantejament global de la contractació, fonamentat en les línies d'actuació que indica la Unió Europea, que proposa canvis vinculats, sobretot, a l'organització i la professionalització, en el sentit que les persones que es dediquen a la contractació estiguin més i millor formades, a la simplificació dels tràmits i al control de l'execució dels contractes per garantir que es compleixen i s'executen amb la màxima qualitat. Les mesures que hagin de tenir caràcter imperatiu es vehicularan a través de la nova Llei de contractes que s'aplicarà a totes les administracions catalanes.

Segons el text aprovat avui, l'Estratègia gira al voltant de cinc eixos d'actuació:

- Dur a terme una **contractació pública àgil i eficaç**, simplificant els tràmits, racionalitzant les necessitats de compra i els costos, fent el seguiment i l'avaluació de l'execució del contracte i professionalitzant els responsables de la gestió. En aquest sentit, l'Estratègia preveu la creació d'una Llei de contractes de Catalunya, la memòria preliminar de la qual ja va ser aprovada pel Govern el passat 28 de juny i es troba en procés de consulta pública.
- Implementar una **compra pública eficient de béns i serveis de qualitat**, que fomenti la compra pública d'innovació i millori la selecció d'ofertes i contractistes amb un sistema de selecció que garanteixi que l'empresa adjudicatària del contracte és la millor de les possibles i que els productes, béns o serveis que ofereix són punters al mercat. També cal fer un control exhaustiu de l'execució del contracte, per tal de garantir que la prestació del servei s'ha realitzat amb la qualitat exigida i acordada, no només en termes econòmics sinó especialment de consecució de resultats.

- Utilitzar la contractació com un **instrument estratègic per fer polítiques públiques** adreçades, per exemple, a la reactivació econòmica i a l'ocupació, facilitant la tramitació dels contractes finançats amb fons NextGenerationEU; a la millora del medi ambient i de les condicions socials i laborals; a la incorporació al mercat de treball de persones amb risc d'exclusió, o a l'impuls de la participació de les pimes i les entitats de l'economia social i solidària en les licitacions.
- Contractar amb **integritat i transparència**, analitzant les necessitats reals de cada contracte, fomentant la concurrència i fent un control estricte de la tramitació, dels riscos de col·lusió i del compliment efectiu de cada contracte.
- Conferir a la compra pública una **dimensió territorial** per adequar-la a les necessitats específiques del món local, donant suport als municipis en matèria de contractació, professionalitzant el personal que la gestiona i ajudant a reactivar l'economia local mitjançant la contractació pública.

La Direcció General de Contractació Pública del Departament d'Economia i Hisenda, mitjançant un procés participatiu que ha comptat amb la col·laboració dels diferents actors implicats en la contractació pública i durant el qual es va crear un grup de treball específic per a l'eix d'ens locals, ha estat l'òrgan encarregat d'elaborar l'Estratègia aprovada avui pel Govern i serà el responsable de l'execució dels seus objectius. En aquesta línia, es crearà una comissió de seguiment de cada eix, que estarà formada per un representant de la Subdirecció General de Regulació i Supervisió de la Contractació Pública, un altre de la Intervenció General i un altre del Gabinet Jurídic, juntament amb membres dels departaments competents en cada matèria.

L'Estratègia catalana de millora de la compra pública és una de les mesures previstes al Pla de Govern de la XIV Legislatura, segueix les recomanacions de la Unió Europea i desenvolupa el que estableix la normativa bàsica de l'Estat en matèria de contractació. La Junta Consultiva de Contractació Pública, l'Oficina Antifrau de Catalunya, la Sindicatura de Comptes i la Comissió de Govern Local han emès un informe favorable sobre el text.

El document estarà disponible a la pàgina web del Departament d'Economia i Hisenda, a l'enllaç <https://contractacio.gencat.cat/ca/inici/>, a partir d'aquest dijous, 1 de setembre del 2022.

El Govern promou la instal·lació d'una planta solar per fer el bombament d'aigua del regadiu a les Garrigues

- **El bombament amb energia solar és una alternativa viable per reduir la despesa energètica i l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, i mitigar el canvi climàtic i els seus efectes.**
- **Ha autoritzat la declaració d'ocupació urgent dels béns i drets afectats per l'expropiació de les obres per a la instal·lació d'una planta solar aïllada per al subministrament del regadiu del Garrigues Sud.**

El Govern ha autoritzat la declaració d'ocupació urgent dels béns i drets afectats per l'expropiació de les obres per a la instal·lació d'una planta solar aïllada al terme municipal de Bovera, a les Garrigues. Amb una potència de 462,24 kWp, servirà per al subministrament a l'estació de bombament EB2 del Garrigues Sud. Les obres s'iniciaran el darrer trimestre de 2022, tindran una durada d'un any i s'han adjudicat a l'empresa ACSA OBRAS E INFRAESTRUCTURAS, SAU per un import total de 689.112,64 euros (IVA inclòs).

El projecte consisteix en una modernització d'un reg de suport existent; en conseqüència, d'acord amb el sistema de finançament en la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, correspon a la Comunitat de Regants el finançament del 20% del pressupost de les obres, mentre que la Generalitat es fa càrrec del 80% restant.

La Comunitat de Regants del Garrigues Sud abasta els termes municipals de Flix, Bovera, la Granadella, Bellaguarda, els Torms i Juncosa, i actualment es rega una superfície de 5.016 hectàrees des de l'estació de bombament EB2. Els cultius principals són oliveres, en un 84%, i ametllers, en un 14%, i el sistema de reg és per degoteig amb dotacions de suport (inferiors a 3.500 m³/ha i any).

La zona de regadiu es caracteritza per un desnivell molt important entre la captació al riu Ebre, en el terme municipal de Flix situat a 41 metres sobre el nivell del mar i superant diferents desnivells fins a arribar a 577 metres.

Transició energètica també a les comunitats de regants

El cost energètic ha esdevingut des dels seus inicis la principal despesa de les comunitats de regants que requereixen energia per impulsar aigua per regar, fet que ha implicat una tecnificació progressiva en el camp de l'energia. S'han realitzat optimitzacions de la contractació elèctrica, tant ajustant les potències contractades com realitzant subhastes per a la compra d'energia, a la vegada que s'han establert planificacions per programar les hores de funcionament de les bombes en els períodes de menor cost.

En la Comunitat de Regants del Garrigues Sud, el consum d'energia elèctrica se situa entorn als 17,6 GWh anuals en els seus vuit punts de consum d'energia, amb un consum d'energia anual en el cas de l'estació de bombament EB2 de 2.148.266 kWh l'any 2019.

La factura elèctrica és un factor econòmic limitant per a la viabilitat del regadiu i, per tant, un dels elements clau és la reducció del cost de l'electricitat. El bombament solar és una alternativa viable per reduir la despesa energètica, ja que és un recurs renovable que ens permet aportar valors positius perquè permet reduir l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle i mitigar el canvi climàtic i els seus efectes.

El Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural duu a terme actuacions de regadiu eficients per garantir el reequilibri territorial i el desenvolupament econòmic i social dels espais rurals. El projecte contribueix a aconseguir els objectius per desenvolupar la transició energètica a Catalunya cap a l'autoabastament energètic amb la reducció del consum d'energies convencionals, i complir els objectius de la Llei del canvi climàtic en matèria d'energia, un model energètic més net i sostenible amb la reducció de GEH (Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic 2021-2030).

El Govern aprova un decret llei per afrontar l'increment del cost de l'energia en el funcionament de les depuradores públiques per al 2022 i 2023

- **L'import màxim de les atribucions ha de correspondre's amb l'import que representi l'increment del cost en concepte de subministrament elèctric, preus dels reactius, i transport i gestió dels fangs.**
- **La mesura s'aplicarà en aquells casos en els quals el càlcul del cost directe d'explotació d'aquests sistemes no resulti, de manera directa i específica, d'un procés selectiu de pública concurrència que afecti la totalitat de la despesa del sistema.**

El Govern de la Generalitat ha aprovat avui un decret llei per afrontar l'increment del cost de l'energia en el funcionament de les depuradores públiques durant els anys 2022 i 2023. Des de l'estiu de 2021 fins a l'actualitat s'ha produït una escalada del preu del gas natural, que determina en gran mesura el preu de l'electricitat. Es calcula que el preu del gas natural, agreujat pel conflicte armat a Ucraïna, s'ha multiplicat per cinc en un any i que el preu del petroli ha augmentat un 20% des de l'inici de la invasió, fet que ha contribuït a un augment abrupte i generalitzat dels costos de les matèries primeres i dels béns intermedis.

Com a conseqüència d'aquest augment generalitzat dels costos energètics i de les matèries primeres i dels béns intermedis, alguns dels conceptes que integren les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament, com són els costos energètics, els preus dels reactius i les despeses de transport i gestió dels fangs generats en la depuració d'aigües residuals, s'han incrementat durant l'exercici 2022 notablement en relació amb l'exercici 2021.

Aquesta manca de finançament de les despeses directes d'explotació en els casos esmentats podria comprometre greument la prestació del servei públic de sanejament de les aigües residuals urbanes, amb els riscos consegüents per a la salut i el medi ambient. Per aquest motiu, el Govern ha aprovat aquest decret llei per garantir el finançament dels sobre costos generats per l'increment de l'energia en els sistemes de sanejament públics.

Aquest decret llei autoritza l'Agència Catalana de l'Aigua, durant els exercicis 2022 i 2023, a fer atribucions de recursos extraordinaris, segons les disponibilitats pressupostàries, als ens gestors dels sistemes públics de sanejament en aquells casos en els quals el càlcul del cost directe d'explotació d'aquests sistemes no resulti, de manera directa i específica, d'un procés selectiu de pública concurrència que afecti la totalitat de la despesa del sistema. No s'aplicarà aquesta mesura en els casos en què el finançament dels sistemes

de sanejament s'hagi definit mitjançant un conveni de col·laboració entre l'Agència Catalana de l'Aigua i una entitat local de l'aigua.

El Govern obre la consulta pública prèvia per adaptar a la nova legislació la Comissió Nacional contra les Violències Masclistes

- **Igualtat i Feminismes** elaborarà un nou decret per regular la Comissió que incorporarà els canvis socials i legislatius dels darrers anys.
- **Es podrà participar en la consulta durant 30 dies a través del portal participa.gencat.cat.**

El Govern ha aprovat la realització d'una consulta pública prèvia a l'elaboració del projecte de decret que reguli la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes. La Comissió és un òrgan específic de coordinació institucional, d'impuls, seguiment, control i avaluació de les actuacions en l'abordatge de les violències masclistes.

Actualment està regulada per un Decret aprovat el 2010, però, a causa dels canvis legislatius i socials que s'han produït els darrers anys, des del Departament d'Igualtat i Feminismes s'ha considerat necessari elaborar un nou decret adaptat a aquestes variacions. Per exemple, una modificació a incorporar són els canvis que introdueix la Llei 17/2020, que modifica la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, i que amplia els diferents àmbits i les formes de violència masclista, com les que es donen en l'àmbit digital, en l'institucional i en el de la salut sexual i reproductiva.

Amb aquest nou decret es podrà adaptar i actualitzar la funció de la Comissió, la seva composició i la seva finalitat a la realitat actual social i legislativa. En aquest sentit, en el nou decret s'usarà el terme *violència* en plural, per tal de reflectir totes les formes de violència que s'exerceixen contra les nenes, adolescents i dones, emprant d'ara endavant la conceptualització *violències masclistes*.

La consulta pública per recollir aportacions per a l'elaboració del decret estarà oberta durant 30 dies i es podrà realitzar de manera telemàtica a través del portal participa.gencat.cat.

Coordinació institucional per abordar les violències masclistes

La Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes té per finalitat constituir-se com a màxim òrgan de coordinació institucional entre la societat civil, les institucions i el Govern de la Generalitat de Catalunya, amb l'objectiu de coordinar i afavorir les polítiques d'abordatge integral contra les violències masclistes.

Així, té l'objectiu d'impulsar, efectuar el seguiment i avaluar les actuacions, les eines, el finançament, els protocols d'intervenció, i altres espais i mecanismes

que siguin necessaris per a l'abordatge de les violències masclistes que duu a terme la Generalitat de Catalunya, fomentant la participació i col·laboració de la resta d'administracions públiques i òrgans de la societat civil que treballen en aquest àmbit.

El Govern aprova la creació dels Premis Catalunya al Món, que distingeix l'acció exterior de la societat civil

- **Els guardons consten de cinc categories de l'àmbit de l'acció exterior i dos tipus de reconeixement a la trajectòria d'entitats.**

Els Premis Catalunya al Món neixen amb la vocació de prestigiar el sector de l'acció exterior de Catalunya per tal de posar en relleu la trajectòria d'agents que, tot i ser externs a la Generalitat de Catalunya, l'acompanyen i ajuden a projectar Catalunya al món d'una manera especialment destacable i mantinguda en el temps.

Els Premis Catalunya al Món seran atorgats anualment per la Generalitat de Catalunya per reconèixer la tasca de persones, entitats i institucions catalanes que contribueixen o han contribuït a fer una aportació rellevant i transformadora en el posicionament i la projecció de Catalunya al món. La dotació dels premis es concretarà en la seva pròpia convocatòria.

Els guardons consten de cinc categories de l'àmbit de l'acció exterior i dos tipus de reconeixement a la trajectòria d'entitats:

Premi Catalunya al Món

Premia persones i entitats de la societat civil catalana, amb residència a Catalunya, que han contribuït, amb la seva tasca, a fer una aportació rellevant i transformadora en el posicionament i la projecció de Catalunya al món en l'àmbit econòmic, social, cultural, tecnològic, del coneixement i de resposta als reptes globals.

Premi Catalunya Exterior

Distingeix persones o entitats catalanes a l'exterior, no residents a Catalunya, que fan o han fet una aportació rellevant a l'exterior i que han fet conèixer Catalunya al món.

Premi Catalunya, País Solidari

Premia persones, entitats i institucions catalanes que han contribuït de manera destacada al desenvolupament humà sostenible i al foment dels drets humans i de la pau a través, entre d'altres, de la cooperació al desenvolupament, l'educació per al desenvolupament i la coherència de polítiques per al desenvolupament.

Premi Catalunya Local, Catalunya Global

Premia entitats locals de Catalunya (ajuntaments, entitats municipals descentralitzades, mancomunitats de municipis i consells comarcals) que han

destacat per dur a terme un projecte o activitat internacional que hagi contribuït a generar més coneixement i posicionament de Catalunya al món.

Aquest premi pretén impulsar la visió internacional del món local i el desenvolupament d'actuacions amb vocació internacional, dotant-los d'un guardó d'excel·lència.

Premi Catalunya, Talent Jove al Món

Premia joves catalans que han destacat per la seva vocació de projecció internacional de Catalunya en l'àmbit de la investigació, el desenvolupament o la promoció de projectes singulars i innovadors de qualsevol àmbit temàtic. Es poden guardonar persones que no superin els 35 anys.

Reconeixements

- Reconeixement a la trajectòria d'entitats i organitzacions privades catalanes per al foment de l'acció i la projecció exterior de Catalunya

L'objectiu és posar en valor la trajectòria d'entitats privades amb seu a Catalunya que tinguin entre les seves activitats principals el foment de l'acció i la projecció exterior de Catalunya, a partir que hagin transcorregut 25 anys des que es van crear.

- Reconeixement a la trajectòria d'entitats a l'exterior

L'objectiu és reconèixer la tasca d'entitats, organitzacions i altres formes d'associacionisme amb seu a l'exterior que cooperen amb el Govern i tenen per objecte atendre la ciutadania catalana arreu del món i/o el foment del vincle amb Catalunya i la seva projecció internacional. L'objectiu és posar en valor la seva trajectòria a partir dels anys transcorreguts des de la seva creació. El reconeixement s'atorga en el 25è aniversari i en tots els múltiples de 25.

El Govern aprova les personalitats i els esdeveniments que commemorarà l'any 2023

- **Entre les efemèrides que recordarà el 2023, es troben els 900 anys de la consagració de les esglésies de Sant Climent de Taüll i de Santa Maria de Taüll; els naixements del pintor Antoni Tàpies i Puig i de la pedagoga Rosa Sensat i Vilà, i el centenari de la defunció de l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner i de Salvador Seguí i Rubinat, conegut com el Noi del Sucre.**

El Govern ha acordat quins seran els esdeveniments i les personalitats que seran objecte de commemoració per part de la Generalitat de Catalunya el pròxim any 2023. L'objectiu és posar en relleu, recuperar i divulgar la memòria de personalitats i esdeveniments històrics, artístics, científics o culturals, que han deixat empremta en el patrimoni col·lectiu dels catalans.

La proposta ha estat elaborada per la Comissió de Commemoracions, l'òrgan col·legiat encarregat d'impulsar i proposar els esdeveniments i les personalitats que ha de commemorar la Generalitat.

En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya celebrarà enguany els següents esdeveniments, amb els corresponents departaments responsables, que en desenvoluparan totes les actuacions necessàries:

- 50 anys de la mort de Tecla Sala Miralpeix. Departament d'Empresa i Treball.
- 50 anys de la mort de Consol Pastor Martínez. Departament d'Igualtat i Feminismes.
- 50 anys de la mort de Balbina Pi i Sanllehy. Departament d'Igualtat i Feminismes.
- 100 anys del naixement de Josep Vallverdú i Aixalà. Departament de Cultura.
- 100 anys del naixement de Joan Oró i Florensa. Departament de Recerca i Universitats.
- 100 anys del naixement d'Alicia de Larrocha de la Calle. Departament de Cultura.
- 100 anys del naixement de Victoria de los Ángeles López García, coneguda amb el nom artístic de Victòria dels Àngels. Departament de Cultura.

- 100 anys del naixement de Genoveva Masip i Torner, coneguda com a Sor Genoveva. Departament de Justícia.
- 100 anys del naixement de Fabià Estapé i Rodríguez. Departament d'Economia i Hisenda.
- 100 anys del naixement d'Antoni Tàpies i Puig. Departament de Cultura.
- 100 anys de la mort de Lluís Domènech i Montaner. Departament de Cultura.
- 100 anys de la mort de Salvador Seguí i Rubinat, conegut com el Noi del Sucre. Departament d'Empresa i Treball.
- 150 anys del naixement de Rosa Sensat i Vilà. Departament d'Educació.
- 400 anys de la mort de Francesc Vicent Garcia i Ferrandis, conegut amb el sobrenom de Rector de Vallfogona. Departament de Cultura.
- 900 anys de la consagració de les esglésies de Sant Climent de Taüll i de Santa Maria de Taüll. Departament de Cultura.

Tecla Sala Miralpeix (Roda de Ter, Osona, 1886 - Barcelona, Barcelonès, 1973). Empresària, benefactora i mecenes.

Filla d'una família d'industrials, el 1910 heretà una indústria tèxtil, tot i que les restriccions socials de l'època li impediren assumir la direcció de l'empresa, que fou exercida pel seu marit Joan Riera Sala. Poc després, el matrimoni va instal·lar-se a Barcelona. El 1913 va adquirir unes naus industrials a l'Hospitalet de Llobregat per instal·lar una fàbrica de filatura de cotó, que es convertí en una de les més importants del municipi, amb una plantilla de 1200 treballadors, majoritàriament dones, com era habitual en aquest sector.

Després de la mort del seu marit el 1926 i amb dos fills petits, Tecla Sala va fer-se càrrec de la direcció de les dues empreses i, durant quatre dècades, va fer palès el seu lideratge empresarial. Tal vegada, com a dona burgesa de la seva època, Sala era profundament religiosa i amb uns valors socials en consonància amb el catolicisme social d'inicis del segle XX. Per això, es preocupà de millorar les condicions de vida dels treballadors, especialment de les dones obreres i instal·là a les seves fàbriques infermeria, economat, escola, biblioteca... En esclatar la Guerra Civil, s'exilià a França, però, finalitzat el conflicte bèl·lic, retornà a Barcelona i recuperà la direcció de les empreses.

En el camp del mecenatge, a l'Hospitalet de Llobregat va finançar la restauració de l'església de Santa Eulàlia de Mèrida i la construcció d'una escola religiosa (actual escola Tecla Sala), i va donar els terrenys per al camp de futbol. L'any

1954 el consistori li atorgà la medalla d'or de la ciutat i li dedicà un carrer. Així mateix, a Roda de Ter va finançar la reconstrucció de l'església i la construcció de l'Escola-Llar Santa Tecla per a noies, i a Premià de Mar va donar les campanes de l'església i va finançar l'Escola Professional. També va col·laborar en l'obra social de la Creu Roja i amb el Monestir de Montserrat. La fàbrica de l'Hospitalet tancà l'any 1973 i actualment acull el centre cultural Tecla Sala.

Consol Pastor Martínez (Barcelona, Barcelonès, 1887-1973). Estudià magisteri, però ingressà a l'Escola Superior de Bibliotecàries, aleshores dirigida per Eugeni d'Ors, el mateix any de la seva inauguració. Així, Consol Pastor formà part de la primera promoció de l'Escola Superior de Bibliotecàries (1915-1918), de la que va esdevenir l'alumna número u.

El juliol de 1918 va ser nomenada directora de la primera biblioteca popular de la Mancomunitat, situada a Valls. Posteriorment fou nomenada professora auxiliar de l'Escola Superior de Bibliotecàries de Barcelona (1919-1927) i bibliotecària de l'Escola (1928-1957). A més, compaginà aquesta tasca amb la direcció de la Biblioteca Popular per a la Dona, i també col·laborà en l'Anuari de les biblioteques populars i en la revista *Biblioteconomia*.

Balbina Pi i Sanllehy (Sant Boi de Llobregat, Baix Llobregat, 1896 - Perpinyà, 1973). Anarcosindicalista i feminista. Treballà de filadora en el sector tèxtil. El 1917 s'afilià al Sindicat Fabril i Tèxtil de la Confederació Nacional del Treball (CNT) i aquell mateix any fou elegida delegada de la Federació Local de Sabadell.

Amb una militància molt activa, organitzà vagues per la carestia de vida, accions de solidaritat amb els represaliats sindicals i mítings pel Baix Llobregat, el Vallès i el Berguedà per promoure la participació de les dones en el moviment sindical, en els quals destacà com a oradora.

A partir del 1931 va anar adoptant postulats més radicals i se situà a l'entorn de la Federació Anarquista Ibèrica (FAI). Per discrepàncies internes, l'any 1936 Balbina Pi creà La Agrupación Feminista Anticlerical, un grup integrat per dones.

Durant la postguerra, romangué a Catalunya, però va haver de viure amagada. Als anys seixanta s'exilià a Tolosa de Llenguadoc i, més tard, a París. Continuada amb la militància fins l'any 1970, en què es retirà a Banyuls de la Marenda (Rosselló), on morí tres anys més tard. Mare de l'activista política i cantautora Teresa Soler i Pi, coneguda com a Teresa Rebull (1919 - 2015).

Josep Vallverdú i Aixalà (Lleida, 1923). Narrador, poeta, dramaturg, lingüista, traductor i assagista. La seva àmplia producció és coneguda, sobretot, pels llibres adreçats al públic infantil i juvenil. És autor d'*Història de Lleida, explicada als joves* (1979), obra guanyadora del premi Crítica Serra d'Or de literatura infantil i juvenil 1980. També col·laborà regularment en la revista *Cavall Fort* i en els diaris *La Mañana*, *Lleida*, *Avui*, *Segre*...

La seva obra per al públic adult comprèn reportatges, reculls d'articles i conferències i també obra poètica, com *Poemes al gos* (1977), *De signe cranc* (2009), *Bestiolar* (2011) i *Argila* (2014). És membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1991 (Secció Filològica). Des del 1984 la Paeria de Lleida convoca un premi d'assaig amb el seu nom.

En reconeixement a la seva obra, ha estat guardonat amb el premi Ramon Fuster a la tasca pedagògica (1988), la Creu de Sant Jordi (1990), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2000), la Medalla d'Or de la Universitat de Lleida (2000), el premi Trajectòria (2002), el doctorat honoris causa per la Universitat de Lleida (2004), el premi Jaume Fuster de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (2012), la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (2019), el Premi Especial del Jurat dels VIII Premis Martí Gasull i Roig (2021).

Joan Oró i Florensa (La Bordeta, Lleida, 26 d'octubre de 1923 - Barcelona, 2 de setembre de 2004). Bioquímic. Una de les contribucions més importants de l'il·lustre bioquímic català Joan Oró i Florensa va ser quan, per primera vegada, l'any 1959, va sintetitzar artificialment l'adenina. Aquesta troballa va marcar el naixement d'una nova especialitat: la química prebiòtica, és a dir, la síntesi de compostos orgànics a partir dels inorgànics. Durant els anys que va viure als Estats Units, també va col·laborar en diversos projectes d'investigació espacial de la NASA, com el projecte Apol·lo per a l'anàlisi de les roques i altres mostres de material de la Lluna, i el programa Viking per al desenvolupament d'un instrument per a l'anàlisi molecular de l'atmosfera i la matèria de la superfície del planeta Mart. De tornada a Catalunya, en la dècada dels 80, va col·laborar en els nous plans de desenvolupament energètic i l'estudi de fonts alternatives d'energia. Creador, el 1993, de la Fundació Joan Oró, dedicada a impulsar la investigació científica, des de Catalunya se li ha reconegut l'aportació a la recerca amb la medalla d'or de la Generalitat de Catalunya (2004) i posant el seu nom al telescopi del Parc Astronòmic Montsec, així com als ajuts Joan Oró per a iniciatives de foment de la cultura científica en català, que enguany han incrementat el finançament fins als 300.000 euros.

Alicia de Larrocha de la Calle (Barcelona, Barcelonès, 1923 - 2009). Pianista, professora de piano. A partir dels quatre anys, començà a estudiar piano amb el mestre Frank Marshall, i harmonia amb Lamote de Grignon i Zamacois. Debutà el 1930, amb set anys d'edat, al Palau de la Música Catalana interpretant peces de Beethoven, Granados i Schumann. El 1934 va actuar amb la Banda Municipal de Barcelona i el 1935, amb només dotze anys, va dirigir l'Orquestra Femenina de Barcelona i estrenà dues composicions pròpies. Aquell mateix any va tocar un concert de Mozart amb l'Orquestra Simfònica a Madrid. La Guerra Civil marcà un parèntesi en la seva carrera, però a partir de 1939 actuà amb regularitat al Gran Teatre del Liceu. Durant la dècada dels anys 50 realitzà concerts amb les més destacades orquestres d'Europa i dels Estats Units. El seu repertori incloïa compositors europeus, des de Scarlatti a Prokofieff, autors espanyols, com Albéniz, Granados, Turina..., i catalans com Frederic Mompou o Montsalvatge, qui li dedicà *Concierto Breve*. També

col·laborà amb la soprano Victòria dels Àngels en recitals de cançó espanyola. La crítica destacà la seva execució de gran qualitat tècnica i plena de matisos. També es dedicà a la docència musical, seguint el model del seu mestre Frank Marshall. Larrocha mantingué una llarga i activa carrera fins a la seva retirada dels escenaris, l'any 2003. La seva trajectòria professional ha estat reconeguda amb nombrosos premis, com ara dos Premis Ondas (1992 i 2000), catorze nominacions a la Millor interpretació Clàssica als Premis Grammy i quatre vegades guanyadora (1974, 1975, 1988 i 1991). Ha rebut també guardons com la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona (1980), la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1983), el Premi Príncep d'Astúries de les Arts (1994), el Premi Unesco (1995), el Premi Ciutat de Barcelona (2000), Doctora Honoris Causa de la Universitat de Lleida (2001) i el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya (2004).

Victoria de los Ángeles López García, coneguda amb el nom artístic de Victòria dels Àngels (Barcelona, Barcelonès, 1923-2005). Soprano i cantant d'òpera. Estudià al Conservatori Superior de Música del Liceu. El 1940 va guanyar un concurs de Ràdio Barcelona i col·laborà amb el conjunt instrumental *Ars Musicae*, dedicat a la música renaixentista. Va debutar l'any 1944 al Palau de la Música Catalana, amb *Damunt de tu només les flors*, de Frederic Mompou. A inicis de 1945 es presentà al Gran Teatre del Liceu, interpretant la Comtessa d'Almaviva de *Les noces de Fígaro*. L'any 1947 va rebre el premi del Concurs Internacional de Cant de Ginebra. Inicià així la seva carrera internacional: va actuar al Wigmore Hall de Londres (1948), a l'Òpera de París (1949), a la Scala de Milà (1950), al Festival de Salzburg (1950), a la Royal Opera House (1950), al Carnegie Hall de Nova York (1950) i al Metropolitan de Nova York ininterrompudament fins al 1961. Va realitzar gires pel Japó, Austràlia, Sud-àfrica, Rússia i tota Europa. També fou l'única intèrpret espanyola escollida per interpretar l'Elisabeth de Tannhäuser en el Festival de Bayreuth (anys 1961 i 1962). Al llarg de la seva carrera operística, va interpretar el paper protagonista de més de 35 òperes, entre les quals destaquen *La Bohème*, *Madama Butterfly*, *Faust*, *La Traviata*, *Carmen*, *Le nozze di Figaro*, *Tannhäuser*, *Cavalleria rusticana*, *Il barbiere di Siviglia*, *Otello*, *Lohengrin*, *Ariadne auf Naxos* o *Don Giovanni*. El 1980 va interpretar la seva darrera òpera, *Pelléas et Mélisande*, al Teatre de la Zarzuela (Madrid), dirigida per Antoni Ros-Marbà.

Paral·lelament, s'interessà per la música de cambra i va desenvolupar una àmplia carrera com a concertista. Va realitzar nombrosos recitals, sovint acompanyada d'Àlícia de Larrocha, en els quals combinava lied alemany, mélodie francesa i cançó catalana i espanyola. També va col·laborar amb compositors com Frederic Mompou, Xavier Montsalvatge, Joaquín Rodrigo o Eduard Toldrà.

En reconeixement a la seva aportació a la promoció de la cultura va ser nomenada membre d'honor de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi (1981), investida doctora honoris causa de la Universitat de Barcelona (1987) i elegida membre honorari de la Real Academia de Bellas

Artes de San Fernando (1989). Entre els premis i guardons que rebé, destaquen la Medalla d'Or del Gran Teatre del Liceu (1955), el Premio Nacional de Música d'Espanya en la modalitat d'interpretació (1980), la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1982) i el Premi Príncep d'Astúries de les Arts (1991).

Genoveva Masip i Torner, coneguda com Sor Genoveva (Sabadell, 19 de novembre de 1923 - Barcelona, 17 juliol de 2015). Religiosa. El 1944 va ingressar a la Companyia les Filles de la Caritat de Sant Vicenç Paül. Estudià magisteri i treballà al Col·legi de Jesús Natzarè (Barcelona). Fou nomenada responsable de la Casa de la Caritat o Hospital de Beneficència de Sabadell (1964), directora del Seminari i del noviciat de Barcelona (1967) i visitadora de la congregació a la província canònica de Barcelona (1973).

Als anys setanta va començar a visitar famílies dels barris més pobres de Barcelona i els presos de la Model, esdevenint la primera voluntària de la presó, on portava medicines i atenia els drogodependents. El 1983, juntament amb Josep Costa Planagumà, va fundar i dirigir la Fundació Acollida i Esperança, des d'on treballava per la reinserció social de persones marginades.

Diversos premis li reconegueren la tasca social en l'àmbit dels drets humans i l'actuació cívica, entre els quals la Creu de Sant Jordi el 1992 o el premi Solidaritat de l'Institut de Drets Humans el 1997.

Fabià Estapé i Rodríguez (Portbou, 1923 - Lleó, 2012). Economista, polític i professor universitari. Estudià Dret a la Universitat de Barcelona, on es llicencià el 1946. L'any 1953 es doctorà a la Universitat Central de Madrid. El 1954 fou nomenat professor d'Història econòmica de la Universitat de Barcelona, de la qual posteriorment fou catedràtic i degà de la Facultat de Ciències Econòmiques. Rector en dues ocasions de la UB (1969-1971 i 1974-1976). Professor convidat de la Universitat Pompeu Fabra.

Considerat l'introduïdor a Espanya dels estudis dels economistes Joseph Schumpeter i John Kenneth Galbraith, el 1957 fou guardonat amb el Premi Nacional de la Fundació Juan March pels seus estudis sobre el desenvolupament econòmic espanyol. Comissari adjunt del pla de desenvolupament (gener-juny del 1972), membre del Consejo Superior de Hacienda Pública (1974). Creu de Sant Jordi (1990), Premi Rei Jaume I d'Economia (1995), col·legiat d'honor del Col·legi d'Economistes de Catalunya (1979), guardonat amb la Legió d'Honor pel Govern francès i amb la Creu d'Alfons X el Savi, entre moltes altres distincions.

Militant del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC), així com membre del sindicat Comissions Obreres (CCOO). Entre 1959 i 1961, sent president Francesc Miró-Sans, fou comptable de la directiva del Futbol Club Barcelona. L'any 1997 fou nomenat vicepresident d'ENHER.

Va escriure, entre d'altres, *La reforma tributària 1845* (1971), *Ensayos del pensamiento económico* (1971), *Introducción al pensamiento económico*

(1990), a banda de multiplicitat d'articles sobre política econòmica i història del pensament econòmic.

Antoni Tàpies i Puig (Barcelona, Barcelonès, 1923-2012). Pintor, il·lustrador, escultor. De formació autodidacta, fou un dels fundadors de *Dau al Set* (1948-1956). La seva obra partí d'un realisme que plasma en composicions i en retrats academicistes (Josep Gudiol, Antoni Puigvert...); seguí per un surrealisme influït per Miró i Klee, fins arribar a l'abstracció onírica i les superfícies amb incisions, que el situen com un dels màxims representants de l'informalisme. Utilitzà tècniques mixtes i el collage amb materials diversos (sorra, roba, cordes, paper, palla...), i l'ús expressiu de la matèria.

Realitzà una notable producció d'obra gràfica i de llibres de bibliòfil. Destaquen les seves col·laboracions amb Joan Brossa —*El pa a la barca* (1963), *Novel·la* (1965), *Nocturn matinal* (1970), *Poems from the Catalan* (1973)...—, per a qui també feu escenografia per a *Or i sal* (1961). Als anys setanta realitzà com a il·lustrador cartells amb paraules en gran format, sovint amb referències antifranquistes o sobre Catalunya i les quatre barres. A més, en aquesta època realitzà les primeres peces escultòriques, fetes amb materials diversos, des de la terra cuita al bronze. Destaca *L'Homenatge a Picasso* (Barcelona, 1983).

Treballador incansable, realitzà exposicions a Barcelona, Madrid, Nova York, Washington, París, Berna, Munic, Buenos Aires, Caracas, Zuric, Roma, Colònia, Londres, etc. A partir dels anys setanta, realitzà exposicions antològiques i retrospectives: Tòquio (1976), Nova York (1977), Roma (1980), Amsterdam (1980), Madrid (1980), Venècia (1982), Milà (1985), Viena (1986), Brussel·les (1986), Nova York (2005).

Paral·lelament, Tàpies va col·laborar en publicacions com *Destino*, *Serra d'Or*, *La Vanguardia*, *Avui...* Molts dels seus articles es van recollir en llibres com *La pràctica de l'art* (1970), *L'art contra l'estètica* (1974), *La realitat com a art* (1982), *Per un art modern i progressista* (1985), *Valor de l'art* (1993), *L'experiència de l'art* (1996), *En blanc i negre* (1955-2003), *Assaigs* (2009)... A més, publicà l'autobiografia *Memòria personal* (1977).

L'any 1990 s'inaugurà a Barcelona Fundació Antoni Tàpies, dedicada a l'estudi i difusió de l'art contemporani. Entre els premis i reconeixements atorgats, destaquen el premi Ciutat de Barcelona (1979 i 1999), el doctorat pel Royal College of Art de Londres (1981), el premi Wolf (1982), el premi Rembrandt (1983), la medalla d'or de la Generalitat (1983), el gran premi de pintura de França (1984), el premi Príncep de Astúries de les Arts (1990), el Praemium Imperiale de la Japan Art Association (1990), la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona (1992), el Premi Nacional de Cultura (1995) i el premi Lissone (2005). Fou membre honorari de la Künstlerhaus de Viena (1988), de la Royal Academy of Arts de Londres (1992) i de l'American Academy of Art and Sciences de Cambridge (1992), i comanador de la Legió d'Honor francesa (2006).

Lluís Domènech i Montaner (Barcelona, Barcelonès, 1849-1923). Arquitecte, polític, historiador, il·lustrador, dissenyador de tipografies i enquadernacions de llibres. Catedràtic de composició i de projectes de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona (1875) i, més tard, director (1900 i 1905-1919). Com a arquitecte, desenvolupà un estil innovador, realitzat amb maó vist i ferro forjat amb decoració de ceràmica policromada i temes florals, que el situen a l'avantguarda de l'arquitectura de la seva època i el converteixen en una de les figures destacades del Modernisme.

Les seves primeres obres importants foren l'Editorial Montaner i Simón (1885), l'Hotel Internacional (1888) i el restaurant de l'Exposició Universal de Barcelona, conegut com el Castell dels Tres Dragons (1888). Entre els edificis que construï, sobresurten també la Universitat de Comilles (1883-1892), a Santander; el Palau de la Música Catalana (1905-1908), la casa Lleó i Morera (1905), la casa Fuster (1908) i el conjunt de l'Hospital de Sant Pau (1902-1912), tots a Barcelona; el Casino (1887), a Canet de Mar; l'Institut Pere Mata (1897) i la casa Navàs (1901), a Reus, i el Gran Hotel (1902-12), a Palma.

En l'àmbit cultural, fou president dels Jocs Florals (1895), de l'Ateneu Barcelonès (1898, 1911 i 1913) i membre de l'Acadèmia de Bones Lletres (1921). Col·laborà en les publicacions *La Renaixença*, *Lo Catalanista*, *Revista de Catalunya* i *La Veu de Catalunya*; i publicà llibres tècnics, com ara *Il·luminación solar de los edificios* (1877) o *Historia general del arte: arquitectura* (1886).

En l'àmbit polític, fou membre de La Jove Catalunya, del Centre Català, de la Lliga de Catalunya, que presidí el 1888, i de la Unió Catalanista, que presidí el 1892. Fou un dels organitzadors i president de la sessió inaugural de l'assemblea que aprovà les Bases de Manresa. Més tard, ingressà al Centre Nacional Català (1899) i a la Lliga Regionalista (1901). Fou elegit diputat per Barcelona a les eleccions de 1901, i reelegit l'any 1903. L'any següent abandonà la Lliga per discrepàncies amb Cambó i amb altres dissidents fundà *El Poble Català* (1904-1918), setmanari i més tard diari polític, del Centre Nacionalista Republicà. Fou autor d'*Estudis polítics* (1905) i *Conservació de la personalitat de Catalunya* (1912).

Posteriorment, abandonà la política i es dedicà a la recerca històrica i arqueològica. Publicà *Centcelles, Baptisteri i cella-memoriae de la primitiva església metropolitana de Tarragona* (1921), *Història i arquitectura del monestir de Poblet* (1925), *La iniquitat de Casp i la fi del Comtat d'Urgell* (1930) i *Ensenyes nacionals de Catalunya* (1936).

Salvador Seguí i Rubinat, conegut com el Noi del Sucre (Tornabous, Urgell, 1886 - Barcelona, Barcelonès, 1923). Sindicalista i dirigent obrer.

Fou un dels líders més destacats del moviment anarcosindicalista a Catalunya a principis del segle XX. Pintor de professió, des de jove participà en el moviment sindical i s'interessà per l'ideari anarquista. De formació

autodidàctica, era partidari d'educar la classe treballadora com a pas previ a la revolució social contra el capitalisme. Per això, presidí l'Ateneu Sindicalista del carrer de Ponent de Barcelona i va promoure la creació de Solidaritat Obrera (1907-1911), organització sindical formada per socialistes i anarquistes. L'any 1908 es creà la Federació Regional Obrera Catalana i al Congrés Obrer de Barcelona (1910) Seguí propugnà la unificació de tots els obrers d'Espanya, tot i mantenir el catalanisme.

Partidari d'una aliança entre els sindicats de la CNT i l'UGT, aconseguí la convocatòria conjunta de la vaga general del 18 de desembre de 1916. L'any següent, la CNT i l'UGT convocaren una vaga general el 13 d'agost, que fou durament reprimida, amb 71 morts (37 a Catalunya), 164 ferits i 2.000 detinguts, entre els quals Seguí.

Tanmateix, la conflictivitat social que s'hi vivia afavorí el creixement accelerat del sindicat, que passà de 75.000 afiliats a 345.000 en sis mesos, fet que no va estar exempt de tensions internes. El 1918, Seguí fou elegit secretari general de la CNT al congrés de Sants i projectà la creació d'un partit polític obrer d'àmbit català, iniciativa que no fou ben rebuda per alguns sectors anarquistes ni per la Federació Patronal. El novembre de 1920 fou detingut, juntament amb 63 militants sindicals i polítics republicans d'esquerres com Lluís Companys, i empresonat al castell de la Mola (Maó).

Un cop alliberat, retornà a Barcelona, on fou assassinat al carrer de la Cadena, juntament amb Francesc Comas. Els autors mai foren detinguts.

Rosa Sensat i Vilà (El Masnou, Maresme, 1873 - Barcelona, Barcelonès, 1961). Mestra, pionera de la renovació pedagògica i promotora de la formació de les dones. Va treballar en diverses institucions d'ensenyament, va interessar-se per la Institución Libre de Enseñanza a Madrid i va visitar experiències escolars d'avantguarda a Bèlgica, Suïssa i Alemanya. Va ser responsable de la secció de nenes de l'Escola Municipal del Bosc, a Montjuïc (Barcelona), la primera escola pública a l'aire lliure i adscrita a les idees de l'Escola Nova, i directora del Grup Escolar Milà i Fontanals del Patronat Escolar. També va estar vinculada al feminisme de principis del segle XX i va exercir de divulgadora: va participar en congressos i va impartir cursos i conferències per explicar els principis de l'Escola Nova.

Francesc Vicent Garcia i Ferrandis, conegut com el Rector de Vallfogona i també Garceni (Tortosa, Baix Ebre?, c. 1582 - Vallfogona de Riucorb, Conca de Barberà, 1623). Poeta i sacerdot. S'instal·là a la parròquia de Santa Maria de Vallfogona de Riucorb el 1607 i hi romangué fins a la mort. Va escriure poesia, prosa i teatre. Com a poeta, seguí els models castellans imperants a l'època barroca, tant en els aspectes formals com en la temàtica. Va escriure poesia amorosa, faules mitològiques, sàtires, composicions eròtiques i grolleres, amb un llenguatge castellanitzat i ple de tòpics literaris, dels quals es reia en obres com *Refereix son amor*, en què ridiculitzà els poetes i la seva artificiositat.

A més, fou autor de la comèdia hagiogràfica dedicada a Santa Bàrbara, estrenada a Vallfogona el 1617 i conservada parcialment, que es considera la primera obra de teatre barroc català. Va ser molt popular per la seva obra poètica, especialment la de caràcter humorístic i escatològic. Per això, fou també molt imitada per altres autors catalans del segle XVIII, esdevenint una mena de corrent, el "vallfogonisme". Però, a banda d'alguns poemes, la seva obra no es va publicar fins al 1703, edició que gaudí d'un èxit notable. Posteriorment es van publicar diverses edicions, més o menys fidedignes. També la seva figura va inspirar l'obra teatral *Lo rector de Vallfogona* (1871), de Frederic Soler, i la novel·la homònima (1876) de Feliu i Codina.

Santa Maria de Taüll i Sant Climent de Taüll són esglésies romàniques situades al terme municipal de la Vall de Boí. Totes dues van ser erigides i consagrades al mateix temps: la de Santa Maria fou consagrada un dia més tard que la de Sant Climent, l'any 1123. A partir del segle XVIII Santa Maria va ser l'única parròquia del municipi de Taüll, mentre que la de Sant Climent exercia de capella del cementiri modern de Taüll, però durant els segles anteriors van ser seu parroquial totes dues esglésies. Com tot el conjunt de monuments romànics de Vall de Boi, els dos equipaments van ser declarats Patrimoni de la Humanitat per la Unesco el 30 de novembre de l'any 2000.

NOMENAMENTS

Josep Vives, delegat del Govern de Catalunya al Con Sud

- **El nou delegat ha estat escollit després d'haver participat en el concurs convocat pel Departament d'Acció Exterior i Govern Obert per cobrir aquest càrrec.**

El Govern ha aprovat aquest dimarts nomenar Josep Vives i Portell com a nou delegat al Con Sud per a un mandat de quatre anys. Vives ha estat seleccionat després d'haver participat en el concurs convocat pel Departament d'Acció Exterior i Govern Obert per cobrir aquesta plaça, de la mateixa manera que s'ha fet amb els darrers delegats i delegades del Govern, amb un jurat integrat per un grup d'experts en l'àmbit internacional i de recursos humans del departament.

La Delegació que encapçalarà Josep Vives [va canviar el passat mes de maig de nom](#), de Delegació del Govern a l'Argentina a Delegació del Govern al Con Sud, i representa institucionalment el Govern a l'Argentina, al Paraguai, a l'Uruguai i a Xile. La seu d'aquesta oficina està situada a la capital argentina, Buenos Aires. Properament també s'obrirà una nova delegació al continent americà, al Brasil, en el marc de l'estratègia Més Catalunya al món impulsada per la consellera Victòria Alsina. Se sumarà també a les delegacions que el Govern compta al continent americà: als Estats Units i al Canadà, a Mèxic i al Con Sud.

Josep Vives (1965) és llicenciat en Dret per la Universitat Autònoma de Barcelona i és membre de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Manresa des de 1990. El seu nom va vinculat al món de l'esport, on ha exercit com a portaveu del Futbol Club Barcelona i com a responsable de Comunicació de l'Àrea Social i la Fundació Barça entre els anys 2015 i 2021. També ha estat el president executiu del Bàsquet Manresa (2002-2015), club del qual actualment és membre del Consell d'Administració i president de la seva fundació, la Fundació Foment del Bàsquet.

En l'àmbit acadèmic, el des d'ara delegat del Govern al Con Sud dirigeix el Màster de Comunicació Esportiva de la Universitat Internacional de Catalunya i és professor a Barcelona Activa. També ha estat conferenciant i ponent en diverses universitats catalanes. A més, des dels inicis de la seva trajectòria professional ha treballat en mitjans de comunicació com a periodista, tertulià i comentarista polític i esportiu en diversos canals de televisió i emissores de ràdio catalanes (a Catalunya Ràdio va formar part de la redacció d'Esports). En l'àmbit polític, va ser regidor a l'Ajuntament de Manresa (1999-2008) i ha estat candidat al Senat (2011) i al Parlament de Catalunya (2012).

